

Z P R A V O D A J

o životě a činnosti sdružení, které se zabývá
zajišťováním speciálně cvičených psů
pro zdravotně postižené a osvětou v této oblasti

Prosinec 2013

... a my ho pomůžeme zajistit

Vážení a milí přátelé,

Opět je tu konec roku a vše, co k tomu patří – pohoda kolem Vánoc a krásné chvíle s rodinou, i naše bilancování na přelomu starého a nového roku. U obou příležitostí si navzájem přejeme štěstí a zdraví. A je krásné, že umíme myslet i na úplně cizí lidi a k troše štěstí jim pomoci v rámci charitativních projektů.

Ty naše se zaměřují na lidi, kteří většinou už od narození trpí nemocí, která je omezuje jak fyzicky tak psychicky. Speciálně vycvičený pes pro ně znamená nejen neúnavného pomocníka, kterého opravdu těší podat upadnutou věc i stokrát za den, ale i vždy dobře naladěného společníka, který navíc venku prolomí komunikační bariéru s okolím. Díky příspěvkům našich dárců a sponzorů a práci dobrovolníků jsme za 13 let naší existence zlepšili život klientů i jejich rodin prostřednictvím 109 na míru vycvičených psů.

Jménem všech majitelů chytrých pomocníků i jménem svým všem mnohokrát děkuji a přeji krásné a klidné Vánoce a nového roku hodně štěstí, pohody, energie a hlavně pevně zdraví. To je to nejdůležitější.

Ing. Andrea Kaufmanová
předseda sdružení Pes pomůže

Náš rok 2013

Třináctka je číslo jako kterékoliv jiné. Je to jen náhoda, že se našeho sdružení dotkly ne příliš povzbudivé události. Od začátku roku se opět zvýšila sazba dph. Od srpna i poštovné, což se projeví v nákladech

na rozesílání Zpravodaje a potvrzení do daní. Nakoupili jsme známky „A“ do zásoby. Třeba zase ušetříme za posílání potvrzení do daní pro OSVČ, protože možná od příštího roku budou daňové přiznání zasílat pouze datovou schránkou, tudíž potvrzení bude stačit v elektronické formě.

Prosíme všechny naše dárcy a přispěvatele o emailovou adresu.

Ušetří to čas a peníze nejen nám, ale i vám.

Dále zde máme nový občanský zákoník. Od ledna 2014 se automaticky staneme „registrovaným spolkem“.

Měla jsem v úmyslu si zde postěžovat, jak moc času a energie mi zabralo rozhodování, zda naši organizaci transformovat na obecně prospěšnou společnost nebo ne. Než jsem si přečetla příspěvek na facebooku maminky našeho klienta Lukáška, který od nás před dvěma lety dostal fenku Miu. Pochopila jsem, co jsou skutečné problémy a jsem opravdu moc ráda, že naše organizace je schopna těmto rodinám alespoň trochu ulehčit život.

Jak to vidí matka postiženého dítěte:

Nikdo z nás se nenarodil jako "osoba pečující o osobu blízkou". Prostě jednoho dne nastal v rodině průšvih a my jsme neutekli. Milovali jsme doopravdy, a tak jsme často ze dne na den přijali svůj životní úkol... Vzdali jsme se svého osobního života, a povýšili jsme život svého bližního nad svůj vlastní. Začali jsme žít jeho potřebami, nikoliv svými. Na ty už nám nezbyvá

čas...

Přijmout péči o osobu blízkou neznamená odpracovat si svých 8 hodin "a padla". Znamená to být celý den ve střehu. Ve dne v noci, den po dni, týden po týdnu, rok po roce bez vyhlídky na důchod, na společenské postavení.

Ten, kdo začne pečovat o osobu blízkou, je nucen vzdát se svého zaměstnání, často velmi dobře placeného, žít z podpory a stát se tak "parazitem" společnosti, i když ve skutečnosti právě této společnosti šetří dost značné finanční prostředky, protože na sebe převzal "ústavní péči", která stojí těžké peníze...

Je to nepřetržitá dřina, jejíž odměnou je úleva a radost nemocného, popřípadě zdravotní zlepšení... Cítíte, že to, co děláte, má smysl a že vás to naplňuje pocitem seberealizace. Přestává vám vadit, že tvrdý život, který žijete, na vás zanechává nesmazatelné stopy.

Žijete naprosto přítomností. Minulost bolí a do budoucnosti nemáte zrovna vyhlídky na kus obyčejného života. Snažíte se příliš nezatežovat ostatní, protože právě vám se stal ten průšvih a jste vděční za každou minutu, protože tlukot srdce a spokojený dech milovaného člověka je tou rajskou hudbou, která Vás naplňuje a dává Vám sílu všechno vydržet...

